

РЕШЕНИЕ

№ 840

гр. София, 12.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 18.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **14199** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния и процесуален кодекс /ДОПК/.

Делото е образувано по жалба [фирма] с ЕИК[ЕИК], чрез адв. Д. Балкански, със съдебен адрес [населено място], [улица], срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221118007322-091-001/15.08.2019 г., издаден от Е. М. на длъжност Началник сектор, като орган, възложил ревизията и Р. З., главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, потвърден с Решение №1872/05.11.2019г. на директора на Дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика при Централно управление на Националната агенция по приходите, а именно: за установени задължения по ЗКПО за данъчни периоди от 01.01.2015 г. до 31.12.2017 г. - общо 32 694,91лв. и лихви за забава 7 716,65лв. ,

Правният спор по делото и становища на страните:

Оспорените по делото задължения са установени в рамките на ревизия по особения ред на чл.122 ДОПК.

За да бъде постановен този резултат е прието, че освен за декларираните дружества, са извършени счетоводни услуги от ревизираното лице, изразяващи се в подаване на документи с квалифициран електронен подпис за ревизираните периоди, като за същите били изискани, но не били представени договори, фактури за услугите, доказателства за плащания - общо 61 дружества. При извършените насрещни проверки дружествата поддържали тезата, че са извършвали самостоятелно

счетоводната си отчетност но не представили доказателства за лица с необходимия образователен ценз и квалификация, данни за материална обезпеченост за подобна дейност, същите твърдели, че са получавали безвъзмездно помощ от конкретно лице. В хода на ревизионното производство е назначена експертиза за пазарните цени на счетоводните услуги от ревизираното лице към неговите клиенти за въпросните дружества, възприета от органите по приходите и в решението на ответника изцяло относно изчислените цени за счетоводно обслужване към въпросните дружества в зависимост от регистрацията или не по ЗДДС, брой първични документи за обработка на месец и средно списъчен брой на персонала.

Прието е, че е налице основание по чл.122, ал.1, т.2 ДОПК за всеки от ревизираните периоди. Ответникът не е възприел в решението си обясненията на Г. Р., че анализирания от органите по приходите дружества са на нейни близки, роднини, приятели, съседи и приближени на нейни служители, поради което всички счетоводни услуги за тях били напълно безплатни. Тези доводи са приети за нелогични - стр. 6 последен абзац и стр. 7 от решението на ответника, като се е мотивирал с множеството документи, подписани с електронен подпис от ревизираното лице като пълномощник. Отделно от това по възражението за непризнати разходи за допълнително установените приходи, ответникът е приел, че изходящите парични потоци за ревизирания период са съвместими с дейността на дружеството, при което са признати напълно, не били представени доказателства за признаване на допълнителни разходи от ревизираното лице. Ответникът е приел, че е налице основанието по чл.122, ал. 1, т.2 ДОПК за преминаване към облагане по особения ред.

С жалбата се оспорват изцяло направените изводи от органите по приходите, в това число са изложени съображения срещу заключението на вещото лице и определените пазарни цени на счетоводните услуги - фактически и правни аргументи. Същевременно, с жалбата не са направени искания по доказателствата, които следва да бъдат събрани в хода на съдебното производство, особено що се касае до оспорването на заключението на вещото лице, че същото е изготвено в нарушение на ползвания метод на сравнимите неконтролирани цени, като изрично се оспорва заключението. Не е направено доказателствено искане вр. с това оспорване. Поддържа се и тезата, че обект на анализ са лица, на които дружеството не е извършвало счетоводни услуги, по което и другите възражения, също няма изявление по доказателствата. Видно е, че оспорването не касае само и единствено оспорване на заключението на вещо лице, което съдът може да назначи служебно, а са изложени и възражения, свързани със спазването на принципа по чл.3 за служебното начало, относим към служебното и безпристрастно изясняването на обстоятелствата, от значение за задълженията на ревизираното лице. Несе сочи, кои факти са останали неизяснени. Твърди се, че задълженията на дружеството са определени единствено въз основа на резултатите от експертизата, в хода на производството не били взети предвид спецификите на извършваната дейност, но с не се сочи точно какви специфики, също се твърди, че е допуснато установяване на задължения въз основа на необосновани твърдения и изводи, базирани на предположения и некоректни изчисления без математическа логика и последователност.

Пред съда както жалбата, така и констатациите на органите по приходите се поддържат изцяло от процесуалните представители на страните.

Жалбоподателят чрез адв. С. в ход по същество претендира отмяната на РА като незаконосъобразен и съставен при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, претендира направените по делото разноски.

Ответникът чрез юрк. К. претендира неоснователност на жалбата, счита, че изготвената в хода на съдебното дирене експертиза не променя фактичката обстановка, възприета в мотивите на ревизионния акт, като поддържа изцяло мотивите в акта и в решението на директора. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

По делото са приети доказателствата по административната преписка, изслушано е и прието заключение на вещо лице по съдебно-икономическа експертиза по въпроси, поставени от двете страни, допълнителни доказателства, послужили за изготвяне на заключението на вещото лице, част от счетоводството на дружеството -жалбоподател.

Административен съд С.-град, като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, и в изпълнение на задължението си по чл.160, ал.2 ДОПК - служебно да провери издаването на ревизионния акт от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му, от фактическа и правна страна приема следното:

По допустимостта на жалбата:

С Решение №1872/05.11.2019г. , директорът на Дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика при Централно управление на Националната агенция по приходите, се е произнесъл по жалба на "Е. 7" Е. от дата 03.09.2019г. срещу процесния РА, като изцяло е потвърдил същия.

Предвид датата на издаването на решението на директора - 05.11.2019г., то следва, че е спазен срокът по чл.155, ал.1 ДОПК и от датата на връчването на решението тече срокът за оспорването на РА пред съда по чл.156, ал.1 ДОПК.

Решението на директора е връчено дата 11.11.2019г. по електронен път, удостоверено надлежно съгласно чл. 30, ал.6 ДОПК - л. 25 от делото.

Жалбата до съда е от дата 22.11.2019г. , подадена чрез директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" при Централно управление С. на Националната агенция за приходите., със същата се оспорва РА изцяло и се иска неговата отмяна като незаконосъобразен и издаден в противоречие с административнопроизводствените правила и материалния закон.

Предвид на изложеното, то следва, че са спазени изискванията по чл.156, ал.1 и алр.2 ДОПК и оспорването по делото е допустимо.

По издаването на РА от компетентен орган, спазването на изискванията за съдържание и форма, съдът намира следното:

Процесното ревизионно производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221118007322-020-001 от 29.11.2018 г. - л. 35 от делото, издадена от С. М. К., в качеството и на заместник на Е. М. С. - началник сектор "Ревизии" в дирекция "Контрол" при ТД на НАП С..

За заместването е представена по делото Заповед №РД-84-2200-1247/23.11.2018 г. - л. 24 от делото, съгласно която на С. К. е разрешен отпуск за периода от 26.11.2018г. до

30.11.2018г.

За правомощията на С. К. и Е. С. - функциите им на компетентни органи по възлагането на ревизии, са възложени на основании ечл.112, ал.2, т.1 ДОПК със заповед №РД-01-803/07.06.2018 г. на директора на ТД на НАП С..

Със ЗВР №Р-22221118007322-020-001 от 29.11.2018 г. е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията по ЗКПО за данъчните периоди от 01.01.2015 г. до 31.12.2017 г.

ЗВР е изменена със заповеди за изменение на ЗВР № 22221118007322-020-002/02.04.2019 №Р-22221118007322-020-003/25.04.2019 и №Р-22221118007322-020-004/03.06.2019 г., представени по делото на л.29-33, всички издадени от Е. М. С. - началник сектор "Ревизии" в дирекция "Контрол" при ТД на НАП - С..

ЗВР и тези за изменението ѝ са издадени от посочените органи чрез ИС "Контрол" като електронни документи, подписани с електронен подпис от посочените длъжностни лица -С. М. К. и Е. М. С., заемащи длъжности началник сектор "Ревизии" в дирекция "Контрол" при ТД на НАП С.. От заповедта на директора на ТД на НАП следва, че посочените органи са компетентни да възлагат ревизии.

За установеното при ревизията е издаден Ревизионен доклад (РД) №Р-22221118007322-092-001/20.06.2019г. от органите по приходите, на които е възложено със ЗВР извършването на ревизията - Р. Т. З. - главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, и В. С. Т.-старши инспектор по приходите.

РД е издаден от посочените органи по приходите чрез ИС "Контрол" като електронен документ и подписан с електронен подпис на 20.06.2019г. в 13:03ч. от В. С. Т. и на 20.06.2019г. в 13:02ч. от Р. Т. З. - лист 82 от делото.

Въз основа на РД е издаден и оспорения по делото Ревизионен акт (РА)№Р-22221118007322-091-001/15.08.2019 г., издаден от Е. М. С., на длъжност началник сектор "Ревизии" в дирекция "Контрол" при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията, и Р. Т. З., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. -ръководител на ревизията.

РА е издаден от посочените органи по приходите чрез ИС "Контрол" като електронен документ и подписан с електронен подпис на 15.08.2019г. в 17:25ч.. от Е. М. С. и на 16.08.2019г. в 09:12ч. от Р. Т. З.. РА е ръчен електронно на дата 21.08.2019г., видно от удостоверение на л.101 от делото.

Следователно, ЗВР и заповедите за изменението ѝ, РД и РА са издадени като електронни документи, подписани като такива от съответните органи по приходите, които документи са представени в съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната, съгласно чл. 184, ал. 1 ГПК, приложим субсидиарно на основание пар. 2 ДР ДОПК.

От представените доказателства за валидност на електронните подписи и за проверката на подписите, съдът приема следното:

По реда на чл. чл.184, ал.1 ГПК вр. пар.2 ДР на ДОПК в писмен вид са представени информация за срока на валидност на сертификатите и за проверка на подписите , както и на магнитен носител - съответно от л. 103 до л. 118 от делото за възпроизведените на хартиен носител скрийншотове от софтуер представляващи информация за удостоверението и за удостоверяване на квалифицирания електронен подпис, както и електронен носител съдържащ актовете на органите по приходите и посочените данни за подписите - л. 102 от делото.

Видно от обозначението на за удостоверенията за електронните подписи - лист 103 до 118 от делото, че са касае за удостоверение, издадено чрез В-Т. (B-trust operational qualified ca), което автоматично свързва издаването на удостоверението с услугите, предоставяни от Борика АД. Този доставчик е приел Политика и практика за предоставяна от [фирма] услуга за квалифицирано валидиране на квалифицирани електронни подписи и печати, достъпни на адрес В-Т. TSA (B-T. T. S. (TS) Удостоверяващ Орган) (b-trust.bg) и, като значението на съдържащите се в удостоверенията за проверка термини и съкращения, са съответни на посочените в тези политики и практики. Видно от т.1"Обхват и употреба", този документ има характер на общи условия по смисъла на чл.16 от Закона за задълженията и договорите, при които доставчикът [фирма] предоставя услугата валидиране на квалифициран електронен подпис чрез услугата "В-Т.." на същия доставчик на удостоверителни услуги.

В случая се разпечатките касаят удостоверяване валидността на квалифицирани електронни подписи, към които са приложими изискванията на Регламент (ЕС) № 910/2014 на относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар, и конкретно за квалифицирани удостоверителни услуги и отговаря на изискванията, предвидени в Приложение I, към които препраща чл.28, параграфи 1 и 2, и което удостоверение съгласно пар.2, буква г) следва да съдържа данни за валидиране на електронния подпис, които съответстват на данните за създаване на електронния подпис. Изисква се да бъде издадено удостоверение за всеки от процесните електронни подписи на органите по приходите, с което удостоверение като резултат подписите да са валидирани - като валидни квалифицирани електронни подписи към датата на полагането им. С РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2015/1506 НА КОМИСИЯТА от 8 септември 2015 година за определяне на спецификации, отнасящи се до форматите на усъвършенствани електронни подписи и усъвършенствани печати, които трябва да бъдат признати от органите от публичния сектор съгласно член 27, параграф 5 и член 37, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар (текст от значение за ЕИП), достъпно на адрес, [L_2015235BG.01003701.xml \(europa.eu\)](http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:2015235BG.01003701.xml), се съдържат допълнителни правила и са посочени приложимите технически спецификации Е. . В посочените политика и практика на Борика АД се съдържат таблици за съответствите она услугата както с Регламент 910/2014, така със стандартите Е. и решения на Комисията за изпълнение.

Въз основа на данните от възпроизведените на хартиен носител скрийншотовете от специализирания софтуер за удостоверяване на подписите, се установява следното:

1.Видно от разпечатките на лист 103 и 104 от делото, съдържащи информация за удостоверението на С. Т. К., за документ с № P-2222111807322-0202-01, се съдържа отбелязване "Проверка на електронния подпис", под него текст, "Не всички удостоверения, подписали документа са валидно", също се съдържа позицията "Валидност", срещу която се съдържа

отбелязване "х" . От номера на акта и данните за подписалото го лице следва, че се касае за ЗВР № Р-2222111807322-0202-01/29.11.2018г., подписана С. Т. К. на дата 29.11.2018г. в 17:23ч. в качеството ѝ на заместник на Е. М. С. - лист 35 от делото.

2.Видно от разпечатките от специализирания софтуер за валидирането на електронния подпис на Р. З., на В. С. и на Е. М. не се съдържа като резултат, че електронният подпис е със статус валиден, а в графата за статус се съдържа отбелязване "indeterminate" , т.е. "неопределен", в графата "предупреждение " се съдържа текст "T. signature*seal is an I.", т.е. в конкретния случай подписът е неопределен, т.е. проверката не позволява да се определи като валиден или невалиден. Във всички случаи, вписването I., не може да се приравни на валиден електронен подпис при проверката. Съдържа се и графа грешка (конкретно на документа на л.112 от делото по отношение на Р. З.) срещу която текстът е "T. past signature validation is not", т.е. подписът не е валидиран, а останалите разпечатки от валидирането на подписите съдържат само информация до реда "предупреждение", но до реда "предупреждение" информацията, че статусът на подписите е "неопределен", е еднаква за валидизацията на всички посочени органи по приходите - Р. З., на В. С. и на Е. М. (л. 111 до л. 118 от делото).

-в дясната част на разпечатките за валидизация на сертификатите на л. 111 от дата 20.06.2019г. и л.117 от дата от 15.08.2019г. - за Р. З. и на л.113 - за В. С., се съдържа графа "C. I." , в която е отбелязано "T. certificate has expired or is not valid",

--видно от разпечатката на л.115 за сертификата на Е. М. за подписа от 15.08.2019г., положен в 15:17ч. върху РА, видно от отбелязването на номера на акта, сертификатът е със статус TOTAL_PASSED, т.е. валиден.

От данните по посочените разпечатки следва, че не са валидирани по предвидения ред електронните подписи на органите по приходите:

-на Р. З. и В. Т., положени под РД,

-на С. К. - положен под първата ЗВР,

-на Р. З. , положен при подписването на процесния РА.

Единствено са удостоверени като валидни електронните подписи на Е. М., положени при подписването на заповедите за изменение на ЗВР и на РА.

Следователно, за органите по приходите -С. К., в качеството ѝ на орган възложил ревизията, и на Р. З. - подписала РД и РА в качеството ѝ на орган, ръководител на ревизията, както и на В. Т., в качеството ѝ на ревизиращ орган, подписала РД, не е удостоверено по предвидения ред, че са притежавали и положили под съответните документи валиден квалифициран електронен подпис, приравнен на саморъчен подпис, съгласно чл. 13, ал. 4 Закона за електронния документ и електронния подпис (ЗЕДЕП), удостоверен от доставчика на удостоверителни услуги, съобразно изискванията на ЗЕДЕП. За да са валидно подписани ЗВР, РД съгласно чл.117, ал.2, т.10 ДОПК и РА съгласно чл. 120, ал.1, т. 8 ДОПК в случаите, когато са издадени като електронен документ, следва да са подписани с квалифициран електронен подпис (КЕП) на органите съответно:

- за ЗВР - от орган, компетентен да възлага ревизия по чл.112, ал.2, т.1 ДОПК

- за РД - от ревизиращите органи, посочени в ЗВР, съгласно чл.117, ал.1

ДОПК,

-за РА - съгласно чл. 119, ал.2 ДОПК - от органа, възложил ревизията и от органа, ръководител на ревизията.

По определението на чл. 13, ал. 1 ЗЕДЕП електронен подпис е всяка информация в електронна форма, добавена или логически свързана с електронното изявление, за установяване на неговото авторство. КЕП съгласно ал. 3 и ал. 4 е усъвършенстван електронен подпис, който отговаря на изискванията на чл. 16 и именно той има значението на саморъчен подпис. За да е налице КЕП, следователно е необходимо да е спазено изискването на чл. 16, ал. 1, т. 1, според което той трябва да е придружен от издадено от доставчик на удостоверителни услуги удостоверение за КЕП, отговарящо на изискванията на чл. 24 и удостоверяващо връзката между автора и публичния ключ за проверка на подписа.

От изложеното следва, че доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ.

Доказването на валидността на електронните подписи на издадените като електронни документи актове на органите по приходите е в тежест на ответника по делото, същият е представил удостоверенията по чл. 24 ЗЕДЕП, които обаче сочат на извод, че КЕП, положени от съответните лица в ЗВР, РД и РА, не са валидни, а именно:

1.ЗВР не е валидно подписана от посоченото като неин издател длъжностно лице, т.е. не е издадена ЗВР за възложена ревизия на др,ужеството-жалбоподател,

2.Процесният РД не е валидно подписан по смисъла на 117, ал.2,т.10 ДОПК от нито един от органите по приходите, посочени като негови издатели, т.е. издаден е РА без валидно издаден РД.

3.Процесният РА не е валидно подписан по смисъла на чл. 120, ал. 1, т. 8 от ДОПК от ръководителя на ревизиращия екип.

От извода, че РА не е валидно подписан по смисъла на чл. 120, ал. 1, т. 8 от ДОПК от ръководителя на ревизиращия екип, следва, че **липсва валидно волеизявление на компетентни органи по приходите, което води до нищожност на акта, по следните съображения**

Съгласно чл. 120, ал.1 ,т.8 ДОПК , РА се издава в писмена форма и следва да бъде подписан от органите по приходите, издали РА. Съгласно члр.119, ал.2 , изречение първо ДОПК, РА се издава от органа, възложил ревизията и от органа, ръководител на ревизията. РА е индивидуален административен акт с декларативен характер, който по аргумент на чл. 118 т.1 ДОПК установява възникнали по силата на закона задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски. За да има характер на такъв акт, следва да е издаден освен от компетентни органи и в предвидената от закона писмена форма и с изискващото се съдържание. В случая компетентни да издадат процесния РА са действително посочените като негови издатели органи: Е. С., орган, възложил ревизията и Р. З. - като ръководител на ревизията, съгласно чл.119, ал.2 ДОПК. Тези органи е следвало да подпишат РА, съгласно изискването за съдържанието му по чл.120, ал.1, т.8 ДОПК вр.

чл.119, ал.2 ДОПК. Спазването на посоченото изискване е от значение не само завършване на фактическия състав по издаването на процесния РА, но е и от значение да придаде на РА характер на обвързващо волеизявление по чл.118, т.1 ДОПК относно установените в конкретния случай допълнителни задължения за ДДС по отношение на дружеството-жалбоподател.

В случая тъй като РА не е подписан валидно от органа по приходите, възложил ревизията, е допуснато формално нарушение на чл.120, ал.1, т.8 във връзка с чл.119, ал.2 ДОПК. Както се посочи, формално изискване за подписване на РА от компетентните длъжностни лица, придава качеството му на официален документ по чл.118, т.1 ДОПК вр. чл.179 ал.1 ГПК. Последната норма е приложима към преценката на РА като официален документ във връзка с пар.2 ДР ДОПК. Това е така, тъй като РА е индивидуален административен акт с декларативен характер, който по аргумент на чл. 118 ДОПК не създава задължения, а установява възникнали по силата на закона публични задължения. От чл.179, ал.1 ГПК следва, че обвързваща доказателствена сила има само официален документ, издаден от длъжностно лице в кръга на службата му по установените форма и ред. Следователно, по арг. от противното от посочената разпоредба, то процесният РА не притежава формална доказателствена сила на официален документ за установените в него задължения. Тъй като няма качеството на издаден от предвидените в закона длъжностни лица, и следователно не съществува обективизирано в изискващата се писмената форма за действителност волеизявление на органите по приходите, насочено към установяване на публични задължения - в случая за ДДС за ревизираните периоди.

Предвид на изложеното, съдът следва да обяви нищожността процесния РА, за да предотврати правната привидност от съществуването на утежняващ административен акт, каквато е придадена на акта не само с разглеждането по същество на жалбата срещу него от ответника по делото и потвърждаването му, но и предвид чл.127, ал.1 ДОПК, който формално придава предварителна изпълняемост на акта, независимо от оспорването му пред съда и приключването на оспорването с влязъл в сила съдебен акт.

Тъй като е налице най-тежкия порок на РА, съдът не следва да разглежда наведените от жалбоподателя основания за незаконосъобразността на РА - допуснато нарушение на процесуалните срокове и материалната му незаконосъобразност, тъй като не могат да доведат до различен резултат -от преценката на съда за обявяване нищожността на процесния РА.

Предвид този изход на делото, съдът следва да разгледа искането на жалбоподателя за присъждане на разноски, направен своевременно още с жалбата по делото и по представен списък на лист 237 от делото. Като доказателства за разноските са представени - документ за държавна такса в размер на 50 лв., за възнаграждение на вещото лице по приетото в съдебно заседание заключение общо 590 лв., платени от дружеството -жалбоподател (платежни документи на л.171 - 300лв. и и л.197 от делото - 290лв.) и за адвокатско възнаграждение -1000лв. без ДДС. Що се касае до последното, за плащането му е представен договор за правна защита и съдействие - л.238 от делото, в , фактура от дата 18.11.2019г. за сумата 1200 лв. с ДДС и банково бордеро от 19.11.2019г. за плащането й в полза на упълномощеното по

договора адвокатско дружество. Общо за разноски - 1640лв. .

По делото не е направено възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, а на основание чл. ,ал.2 ДОПК, съдът съобрази, че с РА са доначислени задължения общо в размер на 32 694,91лв. и лихви в размер на 7 716,65лв.. общо за ревизираните периоди, то се касае за материален интерес, който съгласно Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, попада в границите на чл.8, ал.1, т.4 от Наредбата .- материален интерес от 10 000 до 100 000лв. и минимално възнаграждение на адвоката 830 лв. плюс 3 % за горницата над 10 000 лв. или в границите от 830 до 3 530 лв.

От гледна точка на материалния интерес, не е налице прекомерност на договореното и платено адвокатско възнаграждение, тъй като съобразно материалния интерес - 912 лв. Предвид на този размер, възнаграждение в размер на 1000 лв., не е прекомерно.

Предвид на изложеното, на дружеството-жалбоподател следва да се присъдят направените по делото разноски в размер на 1640лв.

На основание изложеното и чл.168, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. пар.2 ДР на ДОПК и правомощията на съда служебно да извърши проверка на оспорения акт на основанията по чл.160, ал.2 ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на Ревизионен акт Ревизионен акт (РА) № Р-22221118007322-091-001/15.08.2019 г., издаден от Е. М. на длъжност Началник сектор, като орган, възложил ревизията и Р. З., главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, потвърден с Решение №1872/05.11.2019г. на директора на Дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика при Централно управление на Националната агенция по приходите, а именно: за установени задължения по ЗКПО за данъчни периоди от 01.01.2015 г. до 31.12.2017 г. - общо 32 694,91лв. и лихви за забава 7 716,65лв. , по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК], и седалище в [населено място].

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ, чрез Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" при Централно управление - С., да заплати на [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище гр. С.. сумата от 1640 (хиляда шестстотин и четиридесет) лева за разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховен административен съд на Република България с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия:

